

Högsta Domstolen

Mål nr T 6974-20

Maria Nygårds ./ Anna Bruus

Förelagd inkomma med yttrande anföres följande.

Anna Bruus bestrider ändringsyrkandet och hemställer att Hovrättens dom fastställles.

Vid genomgång av handlingarna i målet får man uppfattningen att Maria Nygårds i allt väsentligt bygger sin talan på att Jan Bruus har velat ordna successionen och att gåvorna därmed till syftet varit att likställa med testamente. Det hävdas också att gåvorna har skett för dödsfalls skull – menar man med detta att gåvorna har skett på dödsbädden eller i nära anslutning till densamma? Den utredning som finns i målet ger alldeles klart vid handen att Bruus inte haft anledning att förvänta sig att inom snar framtid gå bort. Han har haft heltidsanställning sedan långt före första gåvan och framgent ända fram till dödsfallet. Det torde knappast ankomma på Anna Bruus att bevisa orsaken till dödsfallet. Klaganden vill vända på bevisbördan, vilket synes mer än märkligt.

Rimligtvis har Jan Bruus insett att gåvorna som sådana innebar begränsad arvsmassa för utom andra Maria Nygårds.

Klaganden har inte kunnat styrka att gåvorna föranletts av ”dödsfallssituation”.

I målet skall prövas

Jan Bruus har till Anna Bruus avhänt sig större belopp utan några som helst villkor. Långt ifrån att kunna jämföras med ett testamentariskt förordnande. Beloppen har kunnat disponeras helt fritt av Anna Bruus och innebär överlåtelseerna en stor uppoffring från Jan Bruus sida.

Det förstärkta laglottsskyddet innebär att man har velat förhindra att arvlåtaren utan egen uppoffring till nackdel för laglotsberättigad arvinge överlåter stora värden till annan. I målet föreligger inte en sådan situation. Helt klart föreligger ingen ”dödsfallssituation”. Kvar att bedöma är då om gåvorna till sin art och utformning skett under sådana omständigheter att desamma är att bedöma som likställda med testamente. Jan Bruus har utan några villkor

HÖGSTA DOMSTOLEN JS 14	
INKOM:	2021-11-25
MÅLNR:	T 6974-20
AKTBIL:	9

Ink. 2021-11-25
Dnr T 6974/20
Aktbil. nr 9

avhänt sig betydande belopp vilka belopp Anna Bruus fritt kunnat disponera. Jag har svårt att se påstådd likställdhet med testamente.

Åberopad dom från Hovrätten Över Skåne och Blekinge 2018-01-28 i mål T 246-18 stödjer Anna Bruus inställning. Domen uppehåller sig i väsentlig omfattning angående frågan om transaktionerna som sådana är en gåva vilket Hovrätten slutligen funnit var fallet. Härfter finner man att den omständigheten att villkor som uppställts för gåvan inneburit att givaren inte gjort någon faktisk uppooffring och att gåvodelen av gjord försäljning därmed är att likställa med testamente.

Anna Bruus inställning har starkt stöd i förarbeten, praxis och lagkommentarer. Rättsfallet NJA 1998:534 slår helt undan benen för klaganden.

Det göres från svarandens sida också gällande att de gåvotransaktioner som ägt rum varit motiverade av ett för Jan Bruus i livstiden riktat intresse att tillgodose sin älskade dotter som han och hans hustru under lång tid haft en mycket ingående kontakt med och velat ge henne en trygg framtida tillvaro. Gåvorna har dessutom i ekonomiskt hänseende negativt påverkat Jan Bruus hustru vilket utgör ytterligare en omständighet som styrker upp påståendet om ett i livstiden riktat intresse att tillgodose den älskade dottern i äktenskapet.

Kort sammanfattning

Gåva ett har skett två år och tio månader, gåva två - två år och tre månader före Jan Bruus dödsfall. Det kan rimligtvis inte röra sig om några dödsfallsgåvor.

Viss migränproblematik som inte har något samband med efterföljande dödsfall har i och för sig förelegat. Problematiken har inte varit av allvarlig art och har inte förhindrat Jan Bruus att under lång tid utföra heltids förvärvsarbete såväl före som efter gåvotransaktionerna. Övervikt har förelegat hos Jan Bruus men hos vem föreligger inte detta och ingenting visar att övervikten har något som helst samband med gjorda gåvotransaktioner.

Vad avser ärftlighet i slakten för tidigt dödsfall är detta påstående från kärandesidan fullständigt ogrundat. Jans föräldrar dog i en ålder av 75 respektive 78 år och hans bror dog 82 år gammal. Jan Bruus dödsfall kan väl knappast betraktas såsom varande tidigt.

Gåvorna har inte getts bort under omständigheter som gör att de till syftet är att likställa med testamente. Jan Bruus har fritt och utan några som helst villkor överlåtit gåvorna till Anna Bruus och har inte på något sätt därefter haft möjligheter att utnyttja desamma.

Jag åberopar vad jag anført ovan vilket i inte oväsentlig utsträckning överensstämmer med vad som tidigare redovisats i inlagor till tingsrätt och hovrätt. Dessa inlagor utgör rättegångsmaterial och åberopas vad som däri angivits – inlaga till Hudiksvalls tingsrätt 190516, inlaga till hovrätten 191119 samt 200107 vilka inlagor utöver vad i övrigt angivits åberopas till stöd för att käromålet i sin helhet skall ogillas.

Jag har icke något att erinra emot att målet avgöres utan huvudförhandling; allt dock under förutsättning att klagandens förväntade slutinlaga inte föranleder till annat ställningstagande.

Hudiksvall 2021-11-17

Tord Krokström